

директно отправено към Георг Адам, по-лапидарно, гласи: "Господину Георгу Адаму от автора, София, 28.XI.1903 г." Първата книга очевидно е била подарена на Георг Адам от Пенчо Славейков, който е искал да го информира за една забележителна нова българска книга.

От основаването му през 1898 г. Георг Адам е бил редовен сътрудник на широко разпространеното литературно списание "Das literarische Echo", което е имало голямо влияние в Германия. Днес подобно списание в Германия няма, нито по отношение на широкия географски хоризонт, нито по отношение на културната и литературната си всеобхватност. От седмица на седмица то е информирало образованата немска публика не само за съществения нов излезли книги в цяла Европа - при това тогава, разбира се, не е правела разлика между "Изток" и "Запад" - но отлични познавачи на отделните литератури редовно са съобщавали за литературния живот в различните страни - югоизточноевропейските литератури, следели са словенската, хърватската, сръбската и румънската; Георг Адам запознавал читателите обаче най-много с българската литература. Благодарение на изпратената му от Пенчо Славейков стихосбирка на Яворов, Георг Адам още през 1902 година в едно обширно "Българско писмо" оценява тази книга със следните думи: "Пълноценни и сериозни звуци на меланхолия намира в своята първа стихосбирка "Стихотворения" (Варна, 1901 г.), младият лирик П. К. Яворов, комуто всички радости и надежди са затъмнени от страданията на света и от гледката на народа, който, подтиснат от непоносима работа, едвам се влачи от ден на ден".

Със сигурен усет Адам веднага е схванал стойността на тази първа стихосбирка на Яворов и оттук нататък продължава да следи развитието му с най-голям интерес. Всички следващи произведения на българския автор той отбелязва в "Das literarische Echo" със завидна сигурност в преценката. Така например през 1905 г. - Яворов междувременно му бил изпратил втората си стихосбирка - той пише: "П. К. Яворов е направил ново издание на своите стихотворения ("Стихотворения", 1904 г.), излезли най-напред през 1901, като е добавил няколко нови перли, преди всичко посветените на войводата Гоце Делчев - "Хайдушки песни". Самият поет се е сражавал в македонските планини като комита. Пенчо Славейков в своеобразния си предговор, с който придружава изданието на своя